

ge, at den forhandling og den lovgivning, der er gennemført med den nedkapitalisering af fonden, er tiltrådt af Lagtinget, som jeg netop har oplyst.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jamen jeg tror, vi sejler lidt i ring her. Altså, problemet med disse sager – også med denne sag – er for det første, at når man overtager et område, så følger beslutningsretten vel også med. Det er mit første spørgsmål til ministeren.

Det, der sker her, er, at vi overtager et anlæg i Vágur, hvor den, der overdrager området, har været med til at fastlåse, hvordan det skal udbygges. Det er vel for det første et problem.

Det andet er, at det færøske Lagting selvfølgelig også tager beslutning på baggrund af, hvad der er nødvendigt for Færøerne, og når man får oplyst i Lagtinget, at der intet er at gøre, at det her er det eneste, man kunne opnå, så får vi jo en situation, hvor det næsten bliver et fait accompli og man siger, at det bliver man nødt til at gøre, selv om de allerfleste ville ønske, at den løsning, som her er foreslået, ville blive gennemført.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er så en måde at anskue det på.

Jeg må konstatere, at der har været en forhandling mellem lagmand og Lagting og den danske stat, og jeg har også noteret mig, hvordan man har stemt på Færøerne i den her sag. Så jeg tror ikke, vi kommer det nærmere.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Og jeg skal nu give ordet til ordføreren for forslagsstilleren, hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil gerne først takke både ministeren og ordførerne for bidragene til debatten, som jeg synes har været saglig og også, kan man sige, har sat lys på, hvad der egentlig er formålet med forslaget. For jeg vil da med det samme understrege, at dette beslutningsforslag blev fremsat som en konsekvens af lov nr. L 121, fordi det ikke var teknisk muligt at komme med et ændringsforslag til loven om at lade hele fonden overgå til Færøerne, fordi lovforslaget var sammenskruet på den måde, det var. Og på grund af forslagets tid i systemet er der selvfølgelig kommet en

overhaling af overdragelsen af lufthavnen, og jeg kan kun glædes over, at lufthavnen er overdraget.

Jeg vil gerne understrege: Der er ingen uenighed, tror jeg, hverken her i salen eller i det færøske parlament om, at lufthavnen skulle overdrages; det har man ønsket meget længe. Det, som diskussionen har gået på, er, hvordan vi får en forhandlingsløsning, som er bygget på en værdig løsning og en ligeværdig løsning i forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Jeg skal ikke gentage alle argumenterne, men helt kort fortalt har vi i 30 år stået med en lufthavn under dansk ansvar, som ikke er blevet udbygget i forhold til kravene i et moderne samfund. Som ordførere har sagt og ministeren også siger, er det her det vigtigste trafikale knudepunkt i Færøerne. Og i hele den her periode, hvor Danmark har haft ansvaret, har man så ikke, kan man sige, brugt de nødvendige midler til at opdatere lufthavnen for.

Kl. 17.25

Vi er for længst kommet til den konklusion i Færøerne, at det får vi ikke igennem, selv om det er fuldstændig rigtigt, som fru Line Barfod var inde på, at princippet burde være, at når vi overlader et aktiv eller et anlæg eller et område til en anden, om det er en kommune, eller om det er Færøerne eller Grønland, så bør det selvfølgelig være i hvert fald i rimelig stand og ikke i nedslidt stand, ligesom en bil, når vi sælger den, vel skal være synet og ikke være et gammelt vrag, der kræver store investeringer. Men vi har opgivet den sag. Vi tror ikke på, at vi kan få Danmark til at betale for den forsømmelse, der er sket i forbindelse med lufthavnen. Derfor har man sagt: Jamen så kan vi finde en løsning, hvor vi får overdraget lufthavnen og bruger af de midler og aktiver, vi selv har at råde over, til at udbygge lufthavnen og vælge vores egen løsning for.

Desværre er der så sket det, at man ikke er kommet til enighed om det, og vi har fået konstateret i svarene fra ministeren under lovforslagets behandling, at der jo ikke har været tale om nogen forhandlinger. Lagmanden og den danske statsminister har mødtes i København én dag til et såkaldt møde. Der var ikke nogen forhandlinger, men så aftalte man denne løsning, som jeg har sagt flere gange egentlig er en teknisk set meget genial løsning fra det danske embedsværks side, hvor man siger: Okay, Danmark slipper for at betale noget, og færingerne må så bruge af deres egen fond og deres egne hushold-